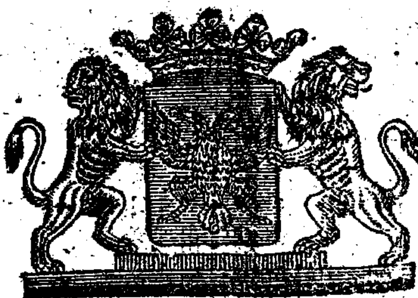
A°. 1832. N°. 83.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 14 Julij.

FRANKFORT, den 10den Julij.

De dagbladen behelzen heden een protocol der 22ste zitting van de Duitsche bondsvergadering, gehouden den 28sten Junij 1832. De president, de graaf van *Munch-Bellinghausen*, gevolmagtigde van wege Oostenrijk, heeft het volgende voorgedragen: « Tijdsomstandigheden en betrekkingen, welke gedeeltelijk buiten den invloed der Duitsche regeringen lagen, hebben thans eenen staat van zaken in Duitschland te weeg gebragt, welke de opmerkzaamheid van Zijne Majesteit den Keizer te levendiger moest gaande maken, hoe welwillender en opregter is de deelneming in het lot der gezamenlijke tot een verbond vereenigde staten, welke Z. M. zich ten duren pligt heeft gesteld.

« Zoo lang de stemming der gemoederen zich bepaalde tot die uit den aard der zaken voortspruitende opgewondenheid, welke groote en onverwachte gebeurtenissen in naburige staten steeds ten onmiddellijken gevolge hebben, meende Zijne Majesteit met vertrouwen de hoop te mogen voeden, dat de kranke staat der openbare meening zou wijken voor den invloed, welke de ervaring van den tijd en het overwigt der rustige en welgezinde meerderheid zoude uitoefenen op eene natie, welke door edele inborst en diepzinnigheid, gelijk door achting voor wettige orde en verknochtheid aan hare vorsten in de beslissendste tijdsgewrichten, de volle bewondering van Europa is waardig gebleven.

« Toen echter de gisting in verscheidene streken van Duitschland dermate toenam, dat niet alleen de inwendige rust en veiligheid der afzonderlijke staten, maar ook het aanwezen van het gansche verbond bedreigd werd, moest, bij de gestadige beroering der Duitsche staten onder elkander, bij den over geheel Duitschland uitgestorten vloed van revolutionnaire tijd- en andere schriften, bij het zelfs in de staten-vergaderingen ruchtbaar gewordene misbruik des woords, bij de dagelijksche bearbeiding eener naauw aaneengeslotene, thans openlijk en onbeschroomd voortwerkende *propaganda*, en bij de dagelijksche bewijzen van vruchtelooze bemoeijingen van afzonderlijke regeringen, Zijne Keizerlijke Majesteit spoedig tot de droevige overtuiging geraken, dat de revolutie in Duitschland met rasse schreden hare rijpheid te gemoet gaat; en dat er slechts nog eene verdere dulding des kwaads van wege het verbond noodig is, om ze met der daad te doen uitbarsten.

« Zoodra deze staat van zaken Zijne Majesteit duidelijk voor oogen lag, aarzelde hoogstdezelve geen oogenblik aangaande hetgene de stelling van het keizerlijke hof, bij de bondsacte bekrachtigd, hetzelve ten dringenden pligt maakte. De Keizer wendde zich vooral vol vertrouwen tot Zijne Majesteit den Koning van Pruissen, om het eerst met dezen verheven bondgenoot en verlichten vriend den toestand van Duitschland in overweging te nemen, en vervolgens gemeenschappelijk met Zijne Koninklijke Majesteit en de overige Duitsche regeringen de middelen grondig te beramen, welker aanwending de gebeurtenissen van den tijd gebiedend vorderen.»

Dien ten gevolge hebben Oostenrijk en Pruissen een voorstel aan de bondsvergadering gedaan.

Wat de stelling der *staten-vergaderingen betreft*, zijn beide hoven van meening, dat, hoe doelmatig en heilzaam ook eene behoorlijke werkzaamheid der landsstenden in de Duitsche bondsstaten moge zijn, nogtans de rigting van den geest, welke men in den jongsten tijd aan de instelling der landsstenden heeft trachten te geven, onmiskenbaar een hoogst treurig verschijnsel is. Dezelve heeft zich op eene tweeledige wijze geopenbaard, naarmate daarbij de betrekking opzigtens hare vorsten, of de betrekking opzigtens het verbond en de bondsvergadering in aanmerking kwam.

Opzigtens hare vorsten werden nieuwe, met het monarchale beginsel en met het behoud der openbare orde en rust onbestaanbare inwilligingen gevorderd, en ook wel, ingeval deze inwilligingen niet plaats hadden, de verwerping der budgets in het verschiet gesteld.

Opzigtens het verbond en de bondsvergadering, openbaarde zich niet alleen een toeleg om zich boven de bondswetten te verheffen, maar zijn ook in de staten-vergaderingen openlijk aanvallen op het verbond en de bondsvergadering gedaan.

De bondswetten bieden der Duitsche regering, ter afwering van dergelijke verschijnselen, de noodige middelen aan.

Het behoeft wel naauwelijks herinnerd te worden, dat aan de Duitsche vorsten, ten aanzien der wetgeving, volgens alle Duitsche staatsregelingen, de initiative toekomt; dat, derhalve door de stenden nieuwe wetten niet anders dan in den vorm van *petitien* kunnen voorgedragen worden, waarbij het aan de vorsten vrijgelaten blijft, vrij te onderzoeken, of zij het met hun belang en de innig daarmede verbondene belangen des lands, mitsgaders met hunne verpligtingen jegens het verbond overeenkomstig oordeelen, die petitien in te willigen, en, in het tegengestelde geval, dezelve te verwerpen. De geheele staatsmagt moet in het opperhoofd van den staat vereenigd blijven, en de souverein kan door eene staatsregeling *slechts in de uitoefening* van bepaalde regten aan de medewerking der stenden gebonden worden.

Van de aanwending van dit regt en de vervulling van den te gelijk daarmede verbonden pligt, zal geen Duitsche vorst, bij het bewustzijn zijner waardigheid en zijner hooge roeping, door eene bedreiging met de weigering van het budget zich laten terughouden, daar, volgens de bepalingen der Weener slotacte aan den souverein door de lands stenden de middelen tot het voeren van eene doelmatig geordende regering niet mogen geweigerd worden. Mogt derhalve eene staten-vergadering de toestemming tot de noodige belastingen weigeren, dan zouden art. 25 en 26 der Weener slotacte toepasselijk zijn.

Verder mag de inwendige wetgeving van de Duitsche bondsstaten niet met het doel van het verbond en de inrigtingen tot bereiking van hetzelve strijdig zijn.

Tot handhaving der regten van het verbond kan eene commissie ingesteld worden, en de aanvallen op hetzelve in de vergaderingen der stenden kunnen door de Duitsche regeringen geweerd worden.

Op grond dezer beschouwing, zijn, met toestemming van al de leden der Duitsche bondsvergadering, de volgende besluiten genomen, welke eenparig zijn erkend in den geest der grondwet van het verbond te zijn.

1. Daar, volgens art. 57 der Weener slotacte, de geheele staatsmagt in het opperhoofd van den staat moet vereenigd blijven, en de souverein door eene staatsregeling slechts in de uitoefening van bepaalde regten aan de medewerking der stenden kan gebonden worden, is ook een Duitsche souverein, als lid van het verbond, tot verwerping eener hiermede strijdige petitie der stenden, niet alleen bevoegd, maar de verpligting tot deze verwerping vloeit uit het doel van het verbond voort.

2. Indien staten-vergaderingen de bewilliging van de noodige belastingen tot het voeren der regering op eene middellijke of onmiddellijke wijze aan het doorzetten van andere wenschen of voorstellen verbinden mogten, zouden art. 25 en 26 der slotacte toepasselijk worden. (Volgens deze artikels komt de handhaving der inwendige rust en orde alleen aan de regeringen toe. Wanneer zij dit verlangen, zal haar echter bijstand door het verbond verleend worden, gelijk ook ongeroepen, indien zij door omstandigheden verhinderd mogten worden dit verlangen te openbaren.)

3. De binnenlandsche wetgeving der Duitsche bondstaten mag het doel van het verbond op geenerlei wijze benadeelen, en mag de vervulling van bondspligten, inzonderheid het doen der vereischte bijdragen in geld, niet hinderlijk zijn.

4. Om de waardigheid en regten van het verbond en der het verbond vertegenwoordigende vergadering tegen alle aanvallen te beveiligen, en tevens voor de afzonderlijke bondsstaten de handhaving der tusschen de regeringen en derzelver stenden bestaande grondwettige betrekkingen te verligten, zal op den bondsdag eene commissie, bijzonder met dit werk belast, vooreerst voor zes jaren benoemd worden, welker bestemming zal wezen, inzonderheid ook van de handelingen der stenden in de Duitsche bondsstaten voortdurend kennis te nemen, de voorstellen en beluiten, die met de regerings-regten, bij het bondsverdrag verzekerd, strijdig zijn, tot een onderwerp harer opmerkzaamheid te maken, en de bondsvergadering daarvan berigt te geven, welke, wanneer de zaak nadere beraadslaging vereischt, met de belanghebbende regeringen in overleg treedt.

5. Vermits, volgens art. 59 der Weener slotacte, daar, waar de openbaarheid der verhandelingen van de landsstenden bij de staatsregeling is toegestaan, de grenzen der vrije uitlating, noch bij de verhandelingen zelf, noch bij derzelver bekendmaking door den druk mogen overschreden worden, op eene wijze, waardoor de rust van de afzonderlijke staten of van geheel Duitschland gevaar lijdt, en daarvoor bij de

menten van orde behoort gezorgd te worden, nemen de bondsregeringen onderling op zich, ter voorkoming van aanvallen op het verbond in de staten-vergaderingen, en ter wering van dezelve, behoorlijke verordeningen te maken en te handhaven.

6. Daar de bondsvergadering reeds volgens art. 17 der slotacte geregepen is ter handhaving van den waren geest der bondsacte en de daarin vervatte bepalingen, wanneer over derzelver uitlegging twijfel mogt ontstaan, overeenkomstig het doel des verbonds te verklaren, zoo spreekt het van zelve, dat tot eene uitlegging der verbonds- en slotacte ook alleen en uitsluitend het Duitsche verbond bevoegd is, hetwelk dit regt door zijn grondwettig orgaan, de bondsvergadering, uitoefent.

Ten aanzien van het misbruik der periodieke drukpers, ziet de bondsvergadering de voordragt harer commissie, in de 14de zitting dezes jaars benoemd, wegens de invoering van gelijkvormige beschikkingen opzigtelijk de drukpers, te gemoet, om hierop een eindelijk besluit te kunnen nemen, en zij verwacht met vertrouwen van den ijver der commissie dat zij aan haren last spoedig zal voldoen.

— Oostenrijk en Pruissen hebben, bij hun voorstel aan de bondsvergadering, tevens te kennen gegeven, dat zij reeds zoodanige militaire maatregelen genomen en aan hunne wederzijdsche gezanten bij den bondsdag zoodanige uitgestrekte volmagten verleend hebben, als geschikt zijn, om den bondsdag te verzekeren, dat op de eerste uitnoodiging van denzelven die militaire hulp, ter handhaving van deszelfs gezag en ter doorzetting van zijne besluiten, ten spoedigste zal verleend worden.

Van wege de Nederlanden is, voor het groot-hertogdom Luxemburg, bij de toetreding tot deze besluiten verklaard, dat Zijne Majesteit de Koning Groothertog vast besloten heeft, om tot bereiking van het groote doel, hetwelk de beide eerste bondsmogendheden (Oostenrijk en Pruissen) zich voorgesteld hebben, naar vermogen mede te werken, gelijk hoogstdezelve bij voortduring de hoop voedt, dat van wege de gezamenlijke leden van het verbond, ter handhaving der regten, hoogstdenzelven als groothertog van Luxemburg toekomende, behoorlijke beschikkingen zullen nemen, en daarbij de bepalingen, in art. 26 en andere der slotacte van 15 Mei 1820 vervat, niet uit het oog zullen verloren worden.

— Uit Mentz wordt gemeld, dat de Pruissische luitenant-generaal *van Borstell*, bevelhebber in de Rijn-provincien, aanschrijving heeft ontvangen, om, bij het ontstaan van onlusten in naburige Duitsche bondsstaten, dadelijk met krijgsmagt tusschen beiden te komen en aan de uitnoodigingen daartoe van de belanghebbende regeringen te voldoen, zonder vooraf van dezen maatregel is verwittigd en aan haar de meest geruststellende verzekeringen zijn gegeven; met verklaring echter, dat, zoo desniettegenstaande onverhoopt van Frankrijks zijde eene tusschenkomst mogt plaats hebben, zulks als eene oorlogsverklaring zou moeten beschouwd worden.

— Een brief uit Berlijn, van den 3den Julij, meldt, dat in den ganschen Pruissischen staat thans alles op den voet van vrede is, en, behalve de gewone exercitien, geene militaire bewegingen plaats hebben. De hoop op eene minnelijke schikking der Hollandsch-Belgische geschillen is in den laatsten tijd weder versterkt geworden.

— Brieven uit Ancona, van den 29sten Junij, melden, dat eenige bisschoppen in den kerkelijken staat zwarigheid hebben gemaakt, om de bulle van excommunicatie van den Paus af te kondigen.

PETERSBURG, den 30sten Junij.

Het Handelsblad meldt, dat Zijne Majesteit de Keizer bevolen heeft, om, wegens den opstand van den pacha van Egypte, den Russischen consul-generaal te Alexandria terug te roepen, terwijl, vóór het eindigen van de onlusten in die streken, geen agent van het Russische rijk zich aldaar bevinden zal. Voorts mogen geene Russische schepen den oproerigen pacha hulp verleenen, noch door toevoer van proviand en wapens, noch door andere hulpmiddelen. (Deze aanschrijving stemt overeen met de gedane uitnoodiging der Turksche regering.)

BERLYN, den 8sten Julij.

De jongste Engelsche en Fransche dagbladen voeren als een bewijs der ondragelijke tirannij der Russen te Warschau aan, dat de veldmaarschalk Prins van *Paskewitsch* de Poolsche generaals *Lewinski* en *Chorzewski*, ondanks de verleende amnestie, naar Rusland heeft laten vervoeren, en dat laatstgemelde, ten gevolge van ondergane mishandelingen, dood ziek ligt. Hoe waar deze berigten zijn, blijkt daaruit, dat de generaal *Lewinski* zich laatstelijk 8 dagen te Berlijn opgehouden heeft en thans naar Marienbad op reis is; terwijl de kolonel *Chorzewski* wel ziek te Warschau ligt, maar ten gevolge van wonden, in den laatsten veldtogt bekomen.

— Te Halle heeft de cholera thans geheel opgehouden.

AMSTERDAM, den 11den Junij.

Gisteren avond arriveerde de eerste Haring-Jager, medebrengende, na aftrek der gewone presenten, slechts 3 ton, welke dan ook tot dubbel den gewonen prijs verkocht is, terwijl ieder ter naauwernood iets erlangen kon.

'sGRAVENHAGE, den 12den Julij.

Sedert eenige dagen hoort men niet meer van het nieuwe Fransche blad spreken. Men verzekert echter, dat het prospectus daarvan te gelijk met het eerste No. het licht zou zien.

— Gisteren heeft de graaf *van Heiden* eene audientie bij den Koning gehad.

— Het *Journal de la Haye* zegt, dat het schijnt dat er te Londen nog geen besluit is genomen omtrent het verdrag, door onze Regering aan de Londensche conferentie voorgesteld.

— Den 10den zijn weder 4 nieuwe zieken-gevallen te Scheveningen ontstaan; er waren er 13 in het geheel, is er 1 overleden en 1 hersteld, zoodat het getal zieken 11 beliep. Gisteren zijn er nog eenige zieken bijgekomen.

ARNHEM, den 13den Julij.

Men schrijft uit Maastricht, dat onze verkenningen, wanneer zij in geregelde orde weder naar de vesting terugtrekken, door de Belgen met allerlei scheldwoorden en beleedigingen worden toegeschreeuwd, welke door onze brave militairen met verkropte spijt worden verduwd; de Hollandsche soldaat scheldt niet terug, maar is het hem eenmaal vergund, om deze lage beleedigingen te wreken, dan zal het antwoord *gevoelig* zijn. De bezetting van Maastricht is met den besten geest bezield en heeft aan niets gebrek. Al wat de Belgische bladen hiermede tegenstrijdig verhalen is leugen- en lastertaal.

— De jongste dagbladen uit Parijs behelzen de volgende berigten:

Parijs 10 Junij. De Nederlandsche gezant, de heer *Fagel*, alsmede de heer *Lehon*, Belgisch minister bij ons hof, hebben gisteren eene langdurige conferentie bij den minister van buitenlandsche zaken gehad. Men zegt, dat de minister aan de beide gezanten zou te kennen gegeven hebben, dat hij eerstdaags eene nota aan het Haagsche kabinet zoude zenden.

Volgens het dagblad de *Finistère*, zou de schout-bij-nacht *Labretonnière* aangesteld zijn tot bevelhebber over een smaldeel, hetwelk ter waarneming naar de Schelde zou gezonden worden.

De koerier-wissel tusschen Weenen en Parijs is thans zeer levendig. Gisteren is er nog weder een bij het ministerie van buitenlandsche zaken aangekomen. Men denkt, dat er voornamelijk over Italie gehandeld wordt.

Volgens berigten uit Toulon, van den 4den dezer, zijn aldaar ontscheept 66 Italianen uit Modena, die met het Oostenrijksche fregat *Medea* aangebragt zijn. Er bevinden zich verscheidene generaals, kolonels en andere hoofd-officieren onder. Zij hebben 14 maanden te Venetie gevangen gezeten en zullen thans in Frankrijk eene schuilplaats vinden.

De prefect van de Var heeft de nationale garde van Hyère doen ontwapenen, uit hoofde van den slechten geest, die zich onder dezelve schijnt geopenbaard te hebben.

Omtrent de verandering of aanvulling van het Fransche ministerie blijft men nog altijd in het onzekere.

De *Constitutionnel* doet opmerken, dat het wezenlijke punt van bezwaar in de besluiten der Londensche conferentie, omtrent de zaken van Holland en Belgie, gelegen is in de bepalingen omtrent de vaart op de binnenwateren tusschen de Schelde en den Rijn en de voortzetting van den Belgischen weg door het Hollandsche kanton Sittard. Dit zou aan Engeland een volstrekt overwigt op den *Hollandschen* en zelfs op den *Franschen* handel geven. De *Constitutionnel* verwondert zich dat de Fransche gevolmagtigde te Londen zoodanige bepalingen heeft kunnen onderschrijven en denken, dat Holland er immer in zou toestemmen.

— De Brusselsche dagbladen van heden behelzen de volgende berigten:

Brussel 12 Julij. In de zitting van de kamer der vertegenwoordigers van gisteren, heeft de heer *Osy* over het door Holland voorgedragen ontwerp van traktaat gesproken. De voorstellen omtrent de ruiling van grondgebied in Limburg en Luxemburg vond hij te onbepaald, die omtrent de schuld bezwarend, en art. 7 gelijk staande met eene sluiting van de Schelde. Wij weten thans, dat de Antwerpsche citadel den 20sten Julij niet zal ontruimd worden, en daar de vertegenwoordigers spoedig zullen scheiden, verlangde hij eene verklaring van den minister van buitenlandsche zaken, hoe hij dacht te handelen. De heer *de Witte* meende te weten, dat het gouvernement besloten heeft, dat hetzelve in geene onderhandeling met Koning *Willem* zou treden, zoo lang het door de mogendheden aangenomen traktaat niet zou uitgevoerd zijn, voor zoo ver de bepalingen betreft, waaraan dadelijk gevolg kan gegeven worden. De minister van binnenlandsche zaken zeide, dat zijn ambtgenoot voornemens was eerstdaags een rapport te doen. De heer *Osy* gaf te kennen, dat de minister van buitenlandsche zaken behoorde ontboden te worden, om den dag op te geven, wanneer hij

dit rapport zou uitbrengen. Ingevolge de ontvangene boodschap verscheen die minister werkelijk op het einde der zitting en gaf berigt, dat hij 's avonds of 's anderen morgens den juisten tijd zou opgeven, wanneer hij met zijn rapport gereed zoude wezen.

Men verwacht, dat hij morgen het verlangde verslag zal geven.

Volgens de *Union* zou het Fransche ministerie van het Belgische gouvernement antwoord op de laatste voorslagen van Holland gevraagd hebben, en daarop door hetzelve te kennen gegeven zijn, dat Belgie zich met geene nieuwe voorslagen denkt in te laten, en de ontruiming der Antwerpsche citadel tegen den 20sten dezer blijft vorderen; terwijl anders de vesting Maastricht den 21sten Julij formeel zou belegerd worden.

De gravin *Henri de Merode* is tot eerste staatsdame van de aanstaande Koningin der Belgen benoemd.

Uit Brugge wordt geschreven, dat men thans dagelijks eenige kompagnien Belgische troepen naar de Hollandsche grenzen zendt, om verkenningen te doen en ze aan de krijgsdienst te gewennen.

In den namiddag van den 10den zijn er te Brussel weder twee cholera-zieken naar het hospitaal gebragt. Gisteren schijnen er weder twee nieuwe zieken bijgekomen te zijn. Te Gend had men den 10den dezer 30 nieuwe zieken en 9 sterfgevallen.

— De heden ontvangene tijdingen uit Duitschland behelzen niet veel van bijzonder belang.

De keurprins, mede-regent van Hessen-Kassel heeft een besluit tegen volksvergaderingen en volksfeesten uitgevaardigd en bepaald, dat dezelve, des noods, met kracht van wapenen zullen uiteengedreven worden.

Eenige afgevaardigden uit St. Wendel en andere gedeelten van het vorstendom Lichtenberg hebben zich bij den hertog over de onlans plaats gehad hebbende onlusten verontschuldigd. De rust is sedert in die streken niet weder gestoord geworden.

Uit Karlsruhe wordt gemeld, dat een aantal ingezetenen van den westelijken en zuidelijken Keizerstoel een protest tegen het misbruik der drukpers in Baden hebben geteekend en openbaar gemaakt.

Mengelwerk.

Beoordeeling van het Concept Tractaat.

Het was gemakkelijk te vermoeden, dat de door ons gouvernement aan de conferentie laatstelijk ingezonden nota, benevens het daarbij gevoegde ontwerp-verdrag, eene allerpartijdigste censuur der Belgische ultra's zou te verduren hebben, en de daarin voorkomende punten eene geheel verwerpende beoordeeling van hunne zijde te duchten hadden. Dat vermoeden zien wij dan ook volkomen bevestigd in eenige der Belgische dagbladen, met name: *le Memorial*, *le Journal d'Anvers*, *le Belge*, *l'Independant* en *le Courier Belge*, waarin wij de onaannemelijkheid en schreeuwende onbillijkheid van het bedoelde ontwerp met de zwartste kleuren vinden uiteengezet. De voorslagen, door ons gouvernement ter tafel gebragt, zonder wier inwilliging hetzelve de onafhankelijkheid van *Belgie*, uit hoofde onzer algemeene belangen, niet kan erkennen, even min als het koningschap van Prins LEOPOLD *van Saksen-Coburg*, worden in die Beoordeeling zoo uitgelegd, dat zij niets minder insluiten dan 1o. het sluiten van de *Schelde*; 2o. de vereeniging van geheel *Limburg* met *Holland*; 3o. het behoud van de helft van *Luxemburg*, en 4o. eene aanmerkelijke vermeerdering van *Belgie's* aandeel in de schuld van het voormalig koningrijk der *Nederlanden*. Tot staving van het eerste, berekenen de stellers des bewuste artikels, dat, ingevolge de voorbehouding van het Nederlandsche gouvernement, om de tolregten en het lootsgeld op de *Schelde* (in het bedoelde ontwerp staat: *op eenen gematigden* voet) vast te stellen, overeenkomstig de tarieven betrekkelijk de vrije Rijnvaart, den 31sten Maart 1831 te *Mentz* geteekend, die regten voor elk naar *Antwerpen* opzeilend schip van 300 ton, de som van zes duizend francs zou bedragen, elk quintal (100 pond) op 2 fr. en elke ton op 10 quintalen gesteld, en voor elk van *Antwerpen* naar zee vertrekkend schip, à 1 fr. 33 c. per 100 pond, drie duizend francs; welke overdrevene schatting zij vermeenen gelijk te moeten stellen met het sluiten der *Schelde*.

Wat het tweede punt betreft, stemmen zij toe, dat het bedoelde ontwerp niet letterlijk inhoudt de geheele insmelting van de provincie *Limburg* met *Holland*; maar dat, desniettemin, volgens de voorwaarden, in dat ontwerp vervat, zoo weinig voor *Belgie* van *Limburg* zal overschieten, dat die provincie gerekend zal kunnen worden geheel aan *Holland* te behooren.

Van het derde punt: het behoud van de helft van *Luxemburg*, zeggen zij, dat zulks ontegenzeggelijk in het oog moet vallen, als men in aanmerking neemt, welke vergoeding Koning WILLEM voornemens is later in rekening te brengen voor den eigenwilligen afstand van iets, dat al tijd, geheel genomen, aan *Belgie* heeft toebehoord.

En eindelijk het gewigtige struikelblok der schuldverdeeling. Dat deze voor *Belgie* eene allerbezwarendste zaak zou worden, volgens de voorslagen van Koning WILLEM, kunnen de stellers niet voorbij in het breede aan te toonen. Z. M. vordert van *Belgie* de jaarlijksche voldoening van *f* 8,400,000; waaronder, volgens het 24 artikelen-traktaat, *f* 600,000 begrepen zijn ter schadeloosstelling voor de vrije vaart op de stroomen en rivieren. Goed; maar Z. M. ontzegt *Belgie* die vrije vaart en vordert desniettegenstaande de genoemde som: is dat geene verhooging van lasten? Bovendien zal *Belgie* in de liquidatie van het deficit des amortisatie-sijndicaats moeten voorzien, ten bedrage van *f* 25,000,000, waarvan de 24 artikelen niets gewagen. En ten slotte zal *Belgie* aan Koning WILLEM eene jaarlijksche uitkeering van *f* 500,000 behooren te doen, onder den titel van eigendoms-regt, voor de vroeger aan de Brusselsche bank afgestane domeinen, waarvan gezegde 24 artikelen mede in geenen deele gewagen!

Uit een en ander aangetoonde blijkt dus zonneklaar, dat, volgens het gevoelen van de stellers der bewuste artikels, de conferentie nimmer genoegen nemen kan in de nieuwe voorslagen van den Hollandschen Koning, zonder *Belgie* grootelijks te verongelijken. — Raadpleegt zij derhalve bij hare overwegingen de uitleggingen van de *Belgische* Couranten, dan kan het niet anders, of de zaken moeten voor ons eenen ongunstigen uitslag verkrijgen; want, voegen de Belgische schrijvers er ten slotte bij, hoe zouden wij *Holland* kunnen vertrouwen in het daarstellen van *gematigde* regten voor onze vaart op de *Schelde?*

Ware het bewuste ontwerp-verdrag en de daarbij gevoegde nota niet reeds in handen onzer lezers, zoodat zij zelve met een oogopslag de overdrevenheid en uit zijn verband-rukking van bovengenoemde stellingen konden inzien, wij zouden ons verpligt achten, dit evenzeer in het breede aan te toonen: maar wij hebben hun slechts kortelijk willen doen zien, met welke redeneringen de Belgische Journalisten hunne bladen vullen, om de gemoederen op te winden en het ter goede trouw lezende publiek te doen gelooven, dat Koning WILLEM geene andere eischen vordert, dan die tegen rede en billijkheid aandruischen.

Waar blijft het Monument voor Kemper?

Toen ik onlangs een paar genoegelijke dagen te *Leijden* doorbragt, in den schoot der gezellige en vriendschappelijke verkeering, ging ik eens weder de, om herinneringen van velerlei aard, beroemde Pieterskerk aldaar bezigtigen. Er werd juist dienst gedaan, de geloovigen waren in menigte vergaderd; terwijl deze in een gedeelte van het gebouw gezeten waren, wandelde ik op de graven der ontslapenen in stille overdenking rond, peinzende bij mij zelven over het vergankelijke van alle aardsche grootheid, over het weinige, dat de mensch met *zekerheid* weet, en over het *gewisse* daarentegen van eenen voor allen vroeg of spade naderenden dood; edoch ik dacht ook op die zelfde graven aan zoo vele voortreffelijke mannen, wier stoffelijk overschot, onder mijne voeten, wel is waar aan de vernietiging was prijs gegeven, doch wier leven en bedrijven, in de dankbare nagedachtenis van hunne landgenooten en van allen, die op hetgeen waarlijk groot en edel is prijs stellen, blijft voortleven; en dus dacht ook ik, op het graf, aan de onsterfelijkheid. Ik toefde eenige oogenblikken bij de verschillende praalgraven, die zich in mijne nabijheid bevonden; ik naderde met heiligen eerbied, met een zeker hoog gestemd gevoel van vaderlandsliefde, het eenvoudig, en misschien daarom juist des te meer indrukwekkend monument, voor BOERHAVE opgerigt, dat voor BRUGMANS en anderen, en ik dankte voorgeslacht en tijdgenooten, die op eene zoo waardige wijze hulde aan wezenlijke verdiensten hebben bewezen, en hierdoor aan landgenoot en vreemden hebben doen zien, op hoedanige wijze *Holland* groote mannen, ook na hunnen dood, vereert, en.... het was mij wèl!

Ik was evenwel nog niet geheel bevredigd: ik ging verder het kerkgebouw rond en zocht naar het monument, dat ik meende voor KEMPER opgerigt te zijn; doch het niet kunnende vinden, vroeg ik aan iemand, die zich toevallig op het koor bevond, of hij de goedheid wilde hebben om mij het graf en het monument voor KEMPER aan te toonen; hij voldeed terstond aan het eerste gedeelte van mijn verzoek, maar op het tweede kreeg ik ten antwoord: dat er geen monument voor KEMPER bestond; ik voerde hem te gemoet, dat ik toch zeker meende te weten, reeds eenige jaren geleden, van eene commissie *ad hoc* te hebben hooren spreken, uit vereerders en hoogschatters van 's mans groote verdiensten te zamen gesteld, en dat ik, na eenige jaren uitlandig geweest te zijn, met gretigheid van de eerste zich daartoe aanbiedende gelegenheid gebruik wilde maken, om dit nieuw bewijs van regtmatige hulde, aan wezenlijke vaderlandsche verdiensten, te komen bezigtigen; maar een schouder-ophalen was het antwoord. Dit trof mij zoodanig, dat ik niet regt verstond welke redenen mijn geleider noemde, dat voor deze ondankbaarheid, deze onverschilligheid, of hoe zal ik het anders noemen, bestonden; het eenige, wat ik heden mij nogtans te kunnen herinneren, waren de woorden: *gebrek aan fondsen* of iets diergelijks. Wat hier dan van zijn moge, ik zal niet ligt den onaangenamen indruk verge-

ten, dien deze teleurstelling op mij maakte. Ik bleef nog een oogenblik op de grafzerk toeven, waaronder KEMPER rustte, denkende wie en wat hij was, wat hij voor zijne landgenooten was, en vooral later had kunnen zijn. Ik dacht aan *zijne* voortreffelijkheid en aan *onze* ondankbaarheid, verliet het kerkgebouw, en .... het was mij *niet* wel!

Te huis komende schreef ik in mijn dagboek op, wat mij was wedervaren, met oogmerk om bij de eene of andere gelegenheid mij hierop te informeren. Deze begeerte werd bij mij wederom verlevendigd, toen ik dezer dagen het oprigten en ontdekken van het monument in de Pieterskerk, voor den, op het bed van eer gesneuvelden BEECKMAN, vernam, door zijne letter- en wapenbroeders ter zijner nagedachtenis gesticht. Lof, eer en dank zij u daarvoor toegebragt, edele, brave jongelingen! die hiertoe het plan vormdet, en het op eene zoo kiesche wijze, maar ook tevens, zoo spoedig zulks doenlijk was, ten uitvoer bragt. Maar, zeide ik bij mij zelven, toen ik het verhaal dezer aandoenlijke plegtigheid in de dagbladen las: « Zal mij dan niemand zeggen, waarom er geen monument voor KEMPER is opgerigt?!» en ik kwam op het denkbeeld om eene plaats te verzoeken voor deze mijne vraag in het door een beschaafd publiek gelezen wordend Mengelwerk der Arnhemsche Courant, ten einde misschien hierdoor aan mijne billijke nieuwsgierigheid voldaan worde.

Krijgsbedrijf uit den Spaanschen oorlog.

Wij verwonderden ons meermalen, dat die daden, welken den Hollandschen moed en het Hollandsch beleid ook in de veldtogten van den grootsten veldheer zijner eeuw deden kennen, nimmer afzonderlijk en naauwkeurig zijn bijeenverzameld, als eene waardige eerzuil daarstellende voor ons vaderland, ook in de rampvolste dagen.

Wat door velen onzer landzaten roemrijks is verrigt geworden in de veldtogten van *Spanje*, *Italie*, *Rusland* en *Duitschland*, is als door eenen duisteren nacht voor aller oogen verborgen gebleven, even als of geene zon de krijgsbedrijven in dien tijd mogt beschijnen.

De faam der moedigste daden verspreidde zich niet verder dan tot de bergketenen van *Spanje*, *Italie* en *Duitschland*, en geen echo bragt het verhaal derzelve tot ons over.

Geene reden bestaat voor die onbekendheid. — Ons vaderland, onder vreemden schepter zuchtende, was, wel is waar, in dien tijd ongelukkig, — deszelfs toenmalige geschiedbladen waren bladen van schande, welke wij gaarne uit het gedenkboek onzer vaderen zouden rukken, — maar is het geene dwaasheid, hierom ook aan de vergetelheid over te leveren, wat nog roemrijks gevonden wordt in dit tijdvak van oneer?

Men vergunne ten minste aan den nakomeling, zich over de weinige lauweren te verheugen, welke onder den smaad zijn verborgen, dien wij met de meeste volken van *Europa*, onder vreemde heerschappij, geduldig leden en verdroegen.

Onder de krijgsbedrijven onzer landgenooten, welke onder de banier van NAPOLEON met afwisselend geluk in *Spanje* oorloogden, verdient dat van den toenmaligen kapitein EVERS, (thans luitenant-kolonel van het 2de bataljon jagers) bijzondere vermelding.

Deze krijgsman, met een honderdtal manschappen ter verkenning afgezonden, geraakte van zijn hoofdkorps verwijderd, en dwaalde geheel van hetzelve af.

Na lang zwervens, vond hij het raadzaam, om aan zijne vermoeide manschappen eenige rust te vergunnen in een dorp, voor hetwelk hij zich bevond. — Hij legerde zich derhalven op het kerkhof van hetzelve, om tegen allen overval des vijands beveiligd te zijn. — Deze voorzorg bleek nas allernoodzakelijkst te zijn geweest. — Eene bende van circa twee duizend Spanjaarden, van wraakzucht dol, omringden eensklaps het dorp, drongen met geweld er in, maakten zich meester van de huizen, welke het kerkhof omgaven, en openden van daken en uit vensters een allerlevendigst vuur. — De kapitein EVERS, om zoo veel mogelijk ook den vijand van zijne zijde te benadeelen, liet eenigen zijner beste schutters den kerktoren beklimmen, en uit denzelven de op de daken zittende Spanjaarden bestoken. Nadat reeds eenige uren dit ongelijk gevecht had plaats gehad, en reeds vele Franschen door het moorddadig vuur der Spanjaarden waren gesneuveld, zonden deze een' hunner met vermaning tot overgaaf aan den kapitein EVERS, die tot antwoord het gevecht met nieuwe woede deed hervatten. — Door den dapperen weerstand verhit, en dorstig naar het bloed der gehate Franschen, vielen thans de Spanjaarden op nieuw, onder eene hagelbui van steenen en pannen en een moorddadig vuur uit alle vensters, met woest geschreeuw de weinige braven aan, welke hun getal meer en meer zagen verminderen. — Reeds waren bijna alle officieren en onder-officieren van den kapitein EVERS gesneuveld, die nog slechts met een handvol soldaten overbleef. — In dezen hagchelijken toestand, in welken de dood onvermijdelijk scheen, werd echter door den kapitein aan geene overgaaf gedacht. Koelbloedig, in het midden des gevaars, verdedigde hij zijn kerkhof hardnekkig, zijne ooren sluitende voor eene tweede en derde opeisching, hem gedaan, onder bedreiging, van, bij vermeestering, aan niemand het leven te sparen. — Gedurende den geheelen dag worstelde hij op deze wijze tegen de overmagt, toen eensklaps de aanvallers in ijver en moed verflaauwden, en de toekomstige zege over den kleinen en mat gestredenen hoop hunner vijanden vaarwel zeiden, om overhaast het dorp te verlaten. — De kapitein EVERS, na zich overtuigd te hebben, door naauwkeurig onderzoek der huizen, van den aftogt des vijands, verliet insgelijks eene plaats, waar de meesten zijner onderhoorigen het leven hadden gelaten, maar welke ook aan vele Spanjaarden noodlottig geweest was. — Op eenigen afstand van het dorp een korps Franschen ontmoetende, zoo helderde dit de oorzaak op van den overhaasten aftogt der Spanjaarden. De kapitein EVERS werd door NAPOLEON, voor zijne dapperheid, tot officier van het legioen van eer benoemd.

Prijs-Courant van Effecten.

Amsterdam, den 12den Julij.

			gebl.				gebl.
N. Werk. Schuld	$42\frac{1}{2}$	à 43	$42\frac{3}{4}$	S. Perp. rente Par.		à	
» Uitgest. dito	$\frac{7}{8}$	à $\frac{15}{16}$		» Dito Amsterd.	50	à $50\frac{1}{2}$	$50\frac{3}{8}$
» Kans-Biljetten	$15\frac{3}{4}$	à $16\frac{1}{4}$	16	» Obl. te Londen	$29\frac{1}{4}$	à $29\frac{3}{4}$	$29\frac{1}{2}$
» Amort. Sijnd.	$70\frac{1}{2}$	à $71\frac{1}{4}$	71	» Uitgest. schuld	$6\frac{3}{4}$	à $7\frac{1}{4}$	7
» Dito dito	$55\frac{1}{2}$	à 56	$55\frac{7}{8}$	O. Obl. Ween. bank		à	
» Losrenten dito		à		» Dito		à	
» Oorlogslasten	$89\frac{3}{4}$	à $90\frac{1}{4}$	90	» Cert. *Goll.* en *Co.*		à	
» Schatkistbiljet.	99	à $99\frac{1}{2}$	$99\frac{1}{4}$	» Obl. Metalliek	$83\frac{1}{4}$	à $83\frac{3}{4}$	$83\frac{1}{2}$
» Dito	99	à $99\frac{1}{2}$	$99\frac{1}{4}$	» Idem London		à	
» Dito		à		» Dito		à	
» Neg. 1831 6 pCt.	$95\frac{1}{2}$	à 96	$95\frac{3}{4}$	» Bank-Actien *f*		à	
» Dito 1832, 5 pCt.	$80\frac{1}{2}$	à 81	$80\frac{3}{4}$	» A. *f* 100 *Roths.*		à	
» Handelmaats.	$85\frac{1}{2}$	à 86	$86\frac{1}{4}$	» Dit. *f* 250 dito		à	
F. Inschrijving	$67\frac{3}{4}$	à $68\frac{1}{4}$	68	N. Cert. *Falconnet*	$74\frac{1}{2}$	à 75	
» Dito Certific.		à		» Dito Londen		à	
R. Obl. *Hope en Co.*	94	à $94\frac{1}{4}$	$94\frac{1}{8}$	D. Neg. Londen	$66\frac{1}{2}$	à $67\frac{1}{4}$	$66\frac{7}{8}$
» Dito 1828 en 1829	$95\frac{1}{4}$	à $95\frac{3}{4}$	$95\frac{3}{8}$	E. Geconsolideerde	85	à $85\frac{1}{4}$	
» Inschrijving	$56\frac{3}{4}$	à $57\frac{1}{4}$	57	B. Neg. 1824	$47\frac{3}{8}$	à $47\frac{1}{2}$	
» Dito Certificat.		à		G. Obligatien	$21\frac{3}{4}$	à $24\frac{1}{2}$	
» Ct. Hamb. Adm.	$84\frac{3}{4}$	à $85\frac{1}{4}$	85	» Mexico		à	
» Dito Negot. 1831	84	à $84\frac{1}{2}$	$84\frac{3}{8}$	P. Aand. Neg. [illegible]		à	
» Te Lond. geneg.	$89\frac{3}{4}$	à 90		A. Aand. Neg. 3 sted.		à	

De prijzen der fondsen waren heden wederom zeer willig, zoo door de hoogere afkomende Fransche merken als door de aanhoudende aankoopen van Hollandsche fondsen voor binnenlandsche rekening.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 12 Julij 1 El 4 Palm 5 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D.
Den 13 dito 1 El 4 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D.

ZEVENAAR, den 5den Julij 1832.

Heden overleed alhier, tot groote droefheid van zijne Echtgenoote en Kinderen, de Heer *L. H. A. FROWEIN*, Notaris en Oud-Burgemeester van *Zevenaar*.

---

§ † † De Notaris Mr. *VAN HUGENPOTH*, te *Arnhem*, zal op Dingsdag den 24sten Julij 1832, des voormiddags om 10 uren, ten huize van *H. DE BRUIN*, aan het *Bergsche hoofd*, te *Pannerden*, erfhuiswijze, op dag, verkoopen:

Eene aanzienlijke partij TREK- en JONGERY-PAARDEN.

Informatien te bekomen bij *G. T. PEETERS*, te *Pannerden*.

---

§ § § De Notaris Mr. *W. H. TAAY*, residerende te *Arnhem*, zal den 18den Julij 1832, 's avonds om 6 uren, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, in het openbaar doen inzetten, en den 1sten Augustus daaraanvolgende finaal verkoopen:

1°. Een hecht en sterk HUIS en ERVE, met BOVEN- en BENEDENKAMERS, ZOLDER, KEUKEN, KELDER, OPEN PLAATS met POMP en verdere GEMAKKEN, te *Arnhem*, in de Koningstraat, wijk F, No. 62.

2°. Een ruim KOETS- of PAKHUIS aldaar, in de Menthensteeg, wijk F, No. 63.

3°. Twee beste WEIDEN, in *het Velpsche Broek*, de eene genaamd *het Kermisland*, groot $1\frac{3}{4}$ Bunders, en de andere *de Heilmaat*, groot ruim $2\frac{1}{2}$ Bunders. — En

4°. Eene dito WEIDE, in *het Arnhemsche Broek*, aan den *grooten Vosdijk*, groot 1 Bunder en $32\frac{1}{2}$ Roeden.

---

§ § § Bij *JOHs. MANTZ*, te *Gent*, in *Overbetuwe*, UIT DE HAND TE KOOP: eene aanzienlijke hoeveelheid RIET, best voor *f* 4-50, minder soort voor *f* 4-00 de vim.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.